

Bruksela, dnia 20.6.2023 r.
COM(2023) 331 final

2021/0430 (CNS)

Zmieniony wniosek

DECYZJA RADY

**zmieniająca decyzję (UE, Euratom) 2020/2053 w sprawie systemu zasobów własnych
Unii Europejskiej**

{SWD(2023) 331 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

W 2020 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły harmonogram wprowadzania nowych zasobów własnych z uwzględnieniem NextGenerationEU¹. Zgodnie z tym porozumieniem „[w]ydatki z budżetu Unii związane ze spłatą Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy nie powinny prowadzić do nieuzasadnionego zmniejszenia wydatków na programy lub instrumentów inwestycyjnych w ramach WRF. Pożądane jest również ograniczenie zwiększania zasobów własnych opartych na DNB w odniesieniu do państw członkowskich”. W związku z tym „instytucje będą dążyć do wprowadzenia wystarczających nowych zasobów własnych z myślą o pokryciu kwoty odpowiadającej spodziewanym wydatkom związanym ze spłatą. Zgodnie z zasadą uniwersalności nie oznaczałoby to przydzielania ani przeznaczania jakichkolwiek konkretnych zasobów własnych na określone rodzaje wydatków.”.

W grudniu 2021 r. Komisja zaproponowała trzy nowe źródła dochodów w budżecie UE², czyli wkłady z systemu handlu emisjami (ETS), wkłady z unijnego mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) oraz część rezydualnych zysków największych przedsiębiorstw wielonarodowych, ponownie przydzielona państwom członkowskim UE na podstawie porozumienia OECD/G-20 w sprawie filaru 1. Ten koszyk zasobów własnych był spójny z przepisami sektorowymi dotyczącymi zmienionej dyrektywy ETS oraz mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂, zaproponowanymi wcześniej w tym samym roku.

Oprócz tego Komisja zobowiązała się przedstawić do końca 2023 r. kolejne wnioski dotyczące nowych zasobów własnych, w tym wkładu związanego z sektorem przedsiębiorstw. W obliczu niepewności wynikającej ze zmian kosztów finansowania pakiet ten ma na celu uzyskanie wystarczających dochodów, aby umożliwić spłatę pożyczek zaciągniętych w ramach NextGenerationEU, zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym. Komisja proponuje zatem nowe zasoby własne oparte na statystykach dotyczących zysków przedsiębiorstw.

2. TREŚĆ WNIOSKU ZMIENIAJĄCEGO

2.1. Zasoby własne oparte na systemie handlu uprawnieniami do emisji

W związku z porozumieniem w sprawie przepisów sektorowych konieczne jest wprowadzenie pewnych dostosowań do wniosku dotyczącego zasobów własnych. Ponieważ od 2026 r. Społeczny Fundusz Klimatyczny będzie początkowo finansowany z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel, Komisja proponuje odroczenie z 2027 r. na 2028 r. wprowadzenia zasobów własnych z nowego systemu handlu uprawnieniami do

¹ Porozumienie Międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 28). W odniesieniu do zasobów własnych zob. również decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej, Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1.

² Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1).

emisji obejmującego budynki, transport drogowy i dodatkowe sektory³ Państwa członkowskie stosujące krajowy podatek od emisji dwutlenku węgla mogą ponadto zdecydować się na wyłączenie odpowiednich emisji z nowego ETS. Zainteresowane państwa członkowskie będą musiały anulować odpowiednie uprawnienia. Komisja proponuje zatem włączenie tej opcji do mechanizmu wyceny, co umożliwi wycenę uprawnień, które nie są sprzedawane na aukcji.

Wbrew wcześniejszym oczekiwaniom wartość rynkowa uprawnień w ramach ETS znacznie wzrosła w miesiącach następujących po przedstawieniu wniosków dotyczących pakietu „Gotowi na 55”. W 2022 r. aukcje uprawnień były rozliczane średnio po cenie zbliżonej do 80 EUR, czyli znacznie powyżej ceny 55 EUR, którą przyjęła Komisja w ocenie skutków. Komisja proponuje zastosowanie wyższej stawki poboru w odniesieniu do dochodów z ETS. We wszystkich przypadkach 30 % przychodów z unijnego handlu emisjami będzie trafiać do budżetu UE. Przy takiej stawce poboru zarówno dochody uzyskiwane przez państwa członkowskie, jak i dochody zasilające budżet UE będą nadal wyższe niż przewidywano w 2021 r., kiedy to przedstawiono wniosek dotyczący zmiany ETS.

2.2. Zasoby własne oparte na mechanizmie dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂

Treść wniosku z grudnia 2021 r. pozostaje w dużej mierze niezmienną, z wyjątkiem ograniczonych dostosowań związanych z niedawnym wejściem w życie rozporządzenia w sprawie CBAM.

2.3. Statystyczne zasoby własne oparte na zyskach przedsiębiorstwa

Wdrożenie porozumienia OECD/G-20 w sprawie filaru 1 nadal stanowi priorytet UE i jej państw członkowskich w dziedzinie opodatkowania osób prawnych. Zawarto je w październiku 2021 r. i od tego czasu poczyniono już znaczne postępy, a Komisja będzie nadal wspierać wysiłki na rzecz sfinalizowania negocjacji. Konwencja wielostronna nie została jednak jeszcze podpisana i ratyfikowana, co oznacza, że nie może jeszcze wejść w życie.

Jak zapowiedziano w programie prac Komisji⁴, w trzecim kwartale 2023 r. Komisja zamierza przedstawić swoją inicjatywę „Działalność gospodarcza w Europie: Ramy opodatkowania dochodu (BEFIT)”, która poprawi funkcjonowanie jednolitego rynku. Do czasu ewentualnego ustanowienia zasobów własnych w oparciu o odnośny wniosek dotyczący opodatkowania Komisja proponuje statystyczne zasoby własne oparte na statystykach rachunków narodowych opracowywanych w ramach Europejskiego Systemu Rachunków (ESA). Obliczenie tych zasobów własnych będzie polegać na pomnożeniu stawki poboru wynoszącej 0,5 % przez sumę nadwyżki operacyjnej brutto wskazanej w rachunkach narodowych dla sektora przedsiębiorstw niefinansowych i dla sektora instytucji finansowych. ESA zapewnia już zharmonizowane ramy statystyk, a statystyczne zasoby własne oparte na zyskach przedsiębiorstw przyczynią się do jeszcze większej porównywalności danych.

³ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁴ Program prac Komisji na 2023 r. – Unia zdecydowana i zjednoczona, COM(2022) 548.

3. PODSTAWA PRAWNA

3.1. Decyzja w sprawie zasobów własnych

Zgodnie z art. 311 akapit 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może „ustanawiać nowe lub uchylać istniejące kategorie zasobów własnych”. Przepis ten jednoznacznie umożliwia zmianę decyzji w sprawie zasobów własnych w celu dodania nowych zasobów własnych, jak uzgodniono w porozumieniu międzyinstytucjonalnym. Zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą określoną w art. 311 akapit trzeci TFUE Rada przyjmuje zmienioną decyzję jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim. Decyzja wejdzie w życie po jej zatwierdzeniu przez państwa członkowskie zgodnie z ich wymogami konstytucyjnymi.

3.2. Przepisy wykonawcze

Jednocześnie Rada musi zmienić środki wykonawcze związane z systemem zasobów własnych w celu dostosowania przepisów, tak aby uwzględniały niedawne porozumienie w sprawie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂, oraz dodania przepisów dotyczących statystycznych zasobów własnych. Oprócz tego Rada musi zmienić przepisy dotyczące udostępniania. W tym celu Komisja przedstawia dwa odrębne wnioski.

Zmieniony wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję (UE, Euratom) 2020/2053 w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 311 akapit trzeci,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach NextGenerationEU⁵, ustanowionego rozporządzeniem Rady (UE) 2020/2094, zostanie uruchomiona kwota 750 mld EUR w cenach z 2018 r. pozyskana na rynkach finansowych jako tymczasowy instrument odbudowy, aby zapewnić trwałą i stabilną odbudowę w całej Unii oraz ułatwić wdrażanie wsparcia gospodarczego w sytuacji nadzwyczajnej spowodowanej pandemią COVID-19, a także promować transformację ekologiczną i cyfrową.
- (2) Spłata kwoty głównej takich środków finansowych wykorzystanych na wydatki w ramach Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy oraz odpowiednich należnych odsetek będzie musiała zostać sfinansowana z budżetu ogólnego Unii, w tym z wystarczających wpływów z tytułu nowych zasobów własnych wprowadzonych po 2021 r. W ramach porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r.⁶ Parlament Europejski, Rada i Komisja uznały znaczenie kontekstu Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy oraz stwierdziły, że „wydatki z budżetu Unii związane ze spłatą Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy nie powinny prowadzić do nieuzasadnionego zmniejszenia wydatków na programy lub instrumentów inwestycyjnych w ramach WRF”. W porozumieniu międzyinstytucjonalnym stwierdzono także, że „pożądane jest również ograniczenie

⁵ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 23).

⁶ Porozumienie Międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 28).

zwiększania zasobów własnych opartych na DNB w odniesieniu do państw członkowskich”.

- (3) Unijny system handlu uprawnieniami do emisji, ustanowiony dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁷, stanowi centralny element unijnej polityki klimatycznej. Biorąc pod uwagę ścisłe powiązanie handlu uprawnieniami do emisji z celami polityki klimatycznej Unii, należy przypisać część wynikających z niego dochodów do budżetu Unii. **30 % dochodów z aukcji należy przekazywać do budżetu Unii.**
- (4) Zasoby własne z tytułu handlu uprawnieniami do emisji obejmują pewną część dochodów uzyskanych ze sprzedaży na aukcji uprawnień we wszystkich sektorach objętych zakresem dyrektywy 2003/87/WE. Zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842⁸ państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niesprzedawaniu na aukcji części całkowitej liczby uprawnień określonej na podstawie dyrektywy 2003/87/WE lub o przekazaniu jej i sprzedaży na aukcji na potrzeby funduszu modernizacyjnego ustanowionego na mocy tej dyrektywy. Również te uprawnienia powinny być brane pod uwagę przy obliczaniu kwoty zasobów własnych opartych na handlu uprawnieniami do emisji. Należy wyłączyć uprawnienia na potrzeby **REPowerEU**, początkowego wkładu do funduszu modernizacyjnego, a także uprawnienia na potrzeby funduszu innowacyjnego. **50 mln uprawnień, które zostaną sprzedane na aukcji w 2025 r. na cele Społecznego Funduszu Klimatycznego, nie wchodzi w zakres zasobów własnych opartych na handlu uprawnieniami do emisji.**
- (5) Aby uniknąć zbyt regresywnych skutków dla wkładów z handlu uprawnieniami do emisji, należy ustanowić maksymalny wkład dla kwalifikujących się państw członkowskich. Państwa członkowskie kwalifikują się na lata 2023–2027, jeżeli ich dochód narodowy brutto na mieszkańca, mierzony według standardu siły nabywczej i obliczony na podstawie danych dla Unii za 2020 r., wynosi poniżej 90 % średniej UE. W odniesieniu do lat 2028–2030 należy zastosować dochód narodowy brutto na mieszkańca za 2025 r. Maksymalny wkład należy ustalić poprzez porównanie udziałów państw członkowskich w całkowitych zasobach własnych opartych na handlu uprawnieniami do emisji z udziałem tych państw członkowskich w dochodzie narodowym brutto Unii. Należy ustanowić minimalny wkład dla wszystkich państw członkowskich, jeżeli ich udział w całkowitej kwocie zasobów własnych opartych na ETS jest niższy niż 75 % ich udziału w dochodzie narodowym brutto Unii.
- (6) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956⁹ ustanawia mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ w celu uzupełnienia unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji i zapewnienia skuteczności unijnej polityki klimatycznej. Biorąc pod uwagę ścisłe powiązanie

⁷ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 52).

mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ z unijną polityką klimatyczną, należy przenieść część dochodów ze sprzedaży certyfikatów do budżetu Unii jako zasoby własne.

- (7) Zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym należy wprowadzić wkład finansowy związany z sektorem przedsiębiorstw. Do czasu ewentualnego ustanowienia zasobów własnych związanych z inicjatywą „Działalność gospodarcza w Europie: Ramy opodatkowania dochodu” (BEFIT) należy tymczasowo ustanowić zasoby własne proporcjonalne do wskaźnika statystycznego, którym można posługiwać się w celu określenia przybliżonych zysków przedsiębiorstw. Te zasoby własne powinny być obliczane na podstawie statystyk rachunków narodowych, które są opracowywane w ramach Europejskiego Systemu Rachunków 2010 (ESA 2010) w ramach stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013¹⁰. Wspomniany system statystyczny jest stosowany w sposób zharmonizowany we wszystkich państwach członkowskich. Zasoby własne należy zatem obliczać, mnożąc stawkę poboru przez sumę nadwyżki operacyjnej brutto wskazanej dla sektora przedsiębiorstw niefinansowych i dla sektora instytucji finansowych (sektory ESA S.12 i S.11), w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 549/2013¹¹.
- (87) W październiku 2021 r. otwarte ramy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju i G-20 w zakresie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków osiągnęły porozumienie co do przydzielenia uczestniczącym jurysdykcjom rynku 25 % rezydualnych zysków dużych przedsiębiorstw wielonarodowych powyżej progu rentowności wynoszącego 10 % („porozumienie otwartych ram OECD/G-20 w sprawie filaru 1”). Zasoby własne powinny polegać na zastosowaniu jednolitej stawki poboru do udziału w zysku rezydualnym przedsiębiorstw wielonarodowych, przydzielonego państwom członkowskim według nowych zasad zgodnie z [dyrektywą w sprawie wdrożenia globalnego porozumienia w sprawie nowego przydziału praw do opodatkowania].
- (98) Przepisy dotyczące wkładu ze sprzedaży na aukcji uprawnień w ramach obecnego systemu handlu uprawnieniami do emisji i wkładu opartego na statystykach dotyczących zysków przedsiębiorstw powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2024 r. ~~od dnia 1 stycznia 2023 r.~~ ~~Po zmianie dyrektywy 2003/87/WE~~ Przepisy dotyczące wkładu ze sprzedaży na aukcji uprawnień w ramach nowego zmienionego systemu handlu uprawnieniami do emisji obejmującego budynki, transport drogowy i dodatkowe sektory powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2028 r. ~~pierwszego dnia następującego po ostatnim dniu okresu przewidzianego na transpozycję tej zmiany.~~ Przepisy dotyczące wkładu z mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2026 r. ~~daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia,~~ [Przepisy dotyczące porozumienia otwartych ram OECD/G-20 w sprawie filaru 1 wchodzi w życie, gdy tylko wejdą w życie dyrektywa w sprawie wdrożenia

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

¹¹ Nadwyżka operacyjna brutto (pozycja bilansująca ESA B.2g) równa się „wartości dodanej brutto” sektora (pozycja bilansująca ESA B.1g) powiększonej o „pozostałe dotacje związane z produkcją” (pozycja ESA D.39) i pomniejszonej o „koszty związane z zatrudnieniem” (pozycja ESA D.1) oraz „pozostałe podatki związane z produkcją” (pozycja ESA D.29).

globalnego porozumienia w sprawie nowego przydziału praw do opodatkowania i wielostronna konwencja.]

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zmiany w decyzji (UE, Euratom) 2020/2053

W decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) zastosowanie jednolitej stawki w wysokości **30** % do:

1) dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 3d, 10 i 30d dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹;

2) kwoty obliczonej przez pomnożenie rocznej liczby uprawnień, w odniesieniu do których dane państwo członkowskie stosuje którekolwiek z poniższych:

a) możliwość przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień, o której mowa w art. 10c dyrektywy 2003/87/WE;

b) możliwość ograniczonego anulowania, o której mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842²;

c) wykorzystanie uprawnień, o których mowa w art. 10d ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, do sprzedaży na aukcji na potrzeby funduszu modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d ust. 3 tej dyrektywy;

przez średnią cenę ważoną uprawnień sprzedawanych na wspólnej platformie aukcyjnej **przez państwa członkowskie na podstawie art. 3d i 10 dyrektywy 2003/87/WE** w roku, w którym uprawnienia te zostałyby sprzedane na aukcji;

3) kwoty obliczonej przez pomnożenie liczby uprawnień anulowanych zgodnie z art. 30e ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE przez średnią cenę ważoną uprawnień sprzedawanych na wspólnej platformie aukcyjnej przez państwa członkowskie na podstawie art. 30d tej dyrektywy w roku, w którym uprawnienia te zostałyby sprzedane na aukcji.”;

b) w ust. 1 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

¹ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

„f) zastosowanie jednolitej stawki poboru równej 75 % dochodów ze sprzedaży certyfikatów w ramach mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [XXX]³.”;

c) w ust. 1 dodaje się lit. g) w brzmieniu:

„g) zastosowanie jednolitej stawki poboru w wysokości 15 % do udziału w zysku rezydualnym przedsiębiorstw wielonarodowych, nowo przydzielonego państwom członkowskim zgodnie z [dyrektywą w sprawie wdrożenia globalnego porozumienia w sprawie nowego przydziału praw do opodatkowania⁴.]”;

d) „w ust. 1 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) zastosowanie jednolitej stawki poboru równej 0,5 % do sumy nadwyżki operacyjnej brutto (B.2g) sektorów przedsiębiorstw niefinansowych (S.11) i instytucji finansowych (S.12) każdego państwa członkowskiego, wskazanej przez Komisję zgodnie z definicjami Europejskiego Systemu Rachunków 2010 (ESA 2010) ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 549/2013.”;

e) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. e) aż do roku budżetowego 2030 stosuje się następujące przepisy:

- a) w przypadku gdy udział danego państwa członkowskiego w całkowitej kwocie dochodów wynikającej z zastosowania ust. 1 lit. e) jest niższy niż 75 % jego udziału w dochodzie narodowym brutto Unii, to państwo członkowskie udostępnia kwotę równą 75 % tego udziału w dochodzie narodowym brutto pomnożoną przez całkowitą kwotę dochodów wynikającą z zastosowania ust. 1 lit. e);
- b) udział danego państwa członkowskiego w całkowitej kwocie dochodów wynikającej z zastosowania ust. 1 lit. e) nie może być wyższy niż 150 % udziału tego państwa członkowskiego w dochodzie narodowym brutto Unii w przypadku państw członkowskich, których dochód narodowy brutto na mieszkańca jest niższy niż 90 % średniej Unii, mierzony według standardu siły nabywczej i obliczany na podstawie danych za 2020 r. w odniesieniu do lat 2023–2027 oraz na podstawie danych za 2025 r. w odniesieniu do lat 2028–2030.

Dochód narodowy brutto, o którym mowa w lit. a) i b), oznacza dochód narodowy brutto w cenach rynkowych, o którym mowa w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/516⁵.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 52).

⁴ [Dyrektywa (UE) XXX wdrażająca porozumienie otwartych ram OECD/G-20 w sprawie filaru 1].

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/516 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych oraz uchylające dyrektywę Rady 89/130/EWG, Euratom i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 (rozporządzenie DNB) (Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 19).

Sekretarz Generalny Rady powiadamia o niniejszej decyzji państwa członkowskie.

Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Sekretarza Generalnego Rady o zakończeniu procedur związanych z zatwierdzeniem niniejszej decyzji zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po otrzymaniu ostatniego z powiadomień, o których mowa w akapicie drugim.

Art. 1 pkt 1 lit. a) stosuje się w odniesieniu do dochodów, o których mowa w art. 3d i 10 dyrektywy 2003/87/WE, od dnia **1 stycznia 2024 r.** ~~1 stycznia 2023 r.~~, a w odniesieniu do dochodów, o których mowa w art. 30d dyrektywy 2003/87/WE, od dnia **1 stycznia 2028 r.** ~~następującego po ostatnim dniu okresu przewidzianego na transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [XXX]⁶ zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE.~~

Art. 1 pkt 1 lit. b) stosuje się od **dnia 1 stycznia 2026 r.** ~~daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) [XXX] ustanawiającego mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂.~~

Art. 1 pkt 1 lit. c) stosuje się od pierwszego dnia następującego po dacie rozpoczęcia stosowania [dyrektywy w sprawie wdrożenia globalnego porozumienia w sprawie realokacji praw do opodatkowania] lub od dnia wejścia w życie i uzyskania skuteczności konwencji wielostronnej, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Art. 1 pkt 1 lit. d) stosuje się od 1 stycznia 2024 r.

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XXX/XXXX z dnia dd/mm/rr.